

Recensie: Piet Piraat: De Grote GriezelsHow*1/2

Zaal Elckerlyc Antwerpen
zaterdag 17 april 2010

foto © Bert Noble

Recensie:

Piet Piraat en zijn vrienden Berend Brokkepap, Stien Struis en Steven Stil hebben allemaal wel iets waar ze bang voor zijn. Brokkepap heeft schrik van spoken. Stil wordt helemaal stil wanneer hij de honderdogige reuzenoctopus van Calamare in de ogen moet kijken. Struis heeft een fobie voor muizen. En ook Piet Piraat zelf blijkt niet de dapperste onder de piraten. Sandul, de boze piratentovenaar, daar durft hij wel eens wakker van te liggen.

De legende wil dat deze piraat geen vrienden had en hij een schatkist betoverde. Wie die openmaakt, wordt geconfronteerd met zijn ergste nachtmerries. Op een dag heeft Steven Stil een schatkist opgevist. De vier beginnen meteen te fantaseren wat er wel zou kunnen inzitten: gouden dukaten, slagroomtaart met aardbeien, Maar al gauw lijkt er iets aan de hand te zijn met de kist. Hoewel alle kinderen in de zaal de longen uit het lijf brullen om de kist niet te openen, kan Brokkepap niet weerstaan aan zijn nieuwsgierigheid. De verwachtingen van hem en zijn vrienden worden al snel de kop ingedrukt: er zit niets in.

Maar dat blijkt schijn, wanneer de vrienden hun pyjama aandoen, checken of hun tanden gepoetst zijn en uiteindelijk in bed gaan, gaat de kist open en zal iedereen van de bemanning van de Scheve Schuit oog in oog komen met zijn nachtmerrie en deze moeten overwinnen.

Uiteraard doen de kinderen van het begin tot het einde mee en helpen ze de vier zo goed als kan. Opener "Piet Piraat" wordt luidkeels meegezongen. Bij "Piraten zijn niet bang" balt iedereen de rechtervuist en gooit die in de lucht. Peter Van De Velde stoomt hiermee alvast een nieuwe generatie toekomstige rockers klaar, al is het nummer eerder een mix tussen eurodance met wat Spaanse invloeden ertussen. Niet echt een nummer dat ons de ganse tijd kan boeien. Dat is ook het geval voor de ganse show die een ontzettend traag vertelritme heeft. Telkens een nachtmerrie gepasseerd is, gaat de bende opnieuw slapen, worden dezelfde handelingen gedaan. Na een uur show zitten we nog maar aan nachtmerrie 3. Heel wat kinderblaasjes kunnen de druk niet ophouden, en dus verdwijnen steeds meer kinderen met de mama's of papa's richting toilet. In een drafje wordt uiteindelijk de rest van het verhaal afgewerkt zodat de show op 75 minuten afklokt, wat eigenlijk net iets te veel is voor de jongste piraatjes in de zaal.

Weinig humor ook voor de oudere piraten in de zaal. Zij moesten het stellen met de behoorlijk grote bh die Stien Struis over het muurtje liet hangen en het moment dat Brokkepap op zoek ging naar zijn tandenborstel bij zijn vrienden terwijl die zich aan het omkleden waren. Peter Thyssen mocht als de boze piratentovenaar de gemenerik spelen en zijn arsenaal aan stemmetjes bovenhalen. Als Jérôme, met Frans accent, begeleid door een streepje accordeonmuziek, eert hij de kookkunsten van Brokkepap, zozegzegd als voorzitter van een jury voor piratenkoks. Die stem zit hem als gegoten. De stem deed ons wat denken aan die van Jacquimo uit de tekenfilm Thumbelina.

Omdat hij de stilste matroos van de Zeven Zeeën is, mag Stil schitteren als stierzanger in een fluisterkoor. Dat kondigt Thyssen als Marcel Decibel aan. Een best wel grappige vondst. Maar daarvoor moet Dirk Van Vooren eerst al zijn talent bovenhalen voor misschien wel het stilste en kortste optreden dat we totnogtoe in een zaal gezien hebben. Het applaus van de kids was er niet minder om.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Piet Piraat

Piraten zijn niet bang

Kom naar het griezelbal

Het spook

Halloween

Eind goed al goed